

ذره رماد

برغم الألم . برغم الذل . برغم الهوان
لسه بحاول أطيب جراح كرامتي م الإمتهان
وبرغم شبابى . لكنى شبت قبل الأوان

وكان الامل جوايا فوق العناد
وكنت بحارب فى دنيتي رغم البعاد
وكان ضميرى فى غربتى .
هو سلاحى وهو العماد

وكنت كثير فى وحدتى تناجينى الدموع
وكان حبك ينادينى إمتى الرجوع
وكان إسمك فى قلبى وجوه جوه الضلوع

ولما رجعت ليكى بعد بعدى عنك
حسيت بغربه مع إنى جوه حُضنك
إزاي تكسرينى وأنا لسه بحبك

فضلت ماشى هايم فى الأماكن
حسيت بذكرياتي معاكي ولكن

العنكبوت معشش جواكى وساكن

حسيت كيانى كله زلزله إعصار
ولقيت أملى معاكى إنهار
وأحلامى صابها دمار

سنين من التعب والعرق
هو أنا جيتك عشان نفترق ؟
وأشوف بعينى صد و جمود
فين نسيم هواكى . صفاء سماكى ؟
طب فين حُبك والوعود
يارتنى كنت بالنسبه ليكى نقطه مياه
قطره ندى . حبة رمال فى نسمه هوا
كنت هاشعر إني ليا وجود
ولا أنى أكون سدى
لأنى رغم البعاد . زاد العناد
ورجعتك كطفل فى المهاد
وشوقى ليكى فى إزدياد .
لكنى مشاعري صابها الندم
لما خليتني بالنسبة ليك
ذره رماد . مصيرها العدم